

Fellingsbro i världens centrum för en dag

Tomas Ewerlid

Den 18 juli var inte någon typisk sommarkdag detta år. Det regnade nämligen en stor del av dagen. Farsan och jag trotsade vädret och tog en skådersväng i området. En sväng som var ganska lyckad.

I Rynningefors hittades bl.a kungsfiskarbo, en sjungande flodsångare och en lärkfalk. På väg till Sjömo passerades Storbron där ett gäng av vardera tofsvipor och ljungpipare gick. Väi i Sjömo var det i stort sett stendött, så vi åkte tillbaka till Storbron. Med handikare spanades viporna och piparna igenom och se där, det fanns fler vadare bland dem. Min nyfikenhet på dessa tvingade mig att åka tillbaka, vilket skulle visa sig vara ett lyckat drag!

Tube riggas upp och vadargänget spanas av. 21 Ljungpipare, 80 vipor, 5 brushanar, 2 gluttsnäppor, 6 grönbenor, 1 mindre strandpipare och.....hjärtat slår en frivolt i bröst-korgen.

Mitt framför näsan på mig står en svartvingad vadarsvala.

Tankarna snurrar i skallen. "Händer det här verkligen?". Svetten börjar lacka och pulsen är allt annat än normal - en vadarsvala, helt utfärgad och i bra läge. Hur sjutton artar man den på marken? Det röda vid näbbbasen syns bra, men hur mycket skall de olika arterna ha? Kontrast syns mellan oavsida och pennor, men den är väl knappast skarp? Oj, oj, oj!

Alltså bara en sak att göra för att säkert arta

Om man släpper ut massor av skådare i ett begränsat område, upptäcks massor av fågel! Se bara här:

Myrspov 97, småspov 9, kustsnäppa 1, myrsnäppa 1, ljungpipare 43, lärkfalk, råka, kungsfiskare för att ta de bästa exemplen på vad många ögon upptäcker.

SNF-kurs på Fellingsbro folkhögskola

Sven-Ivar Andersson

SNF-kurs på Fellingsbro Folkhögskola, 15-16 augusti 1992. Naturskyddsföreningen hade inbjudit till arrangemanget, som ett led i arbetet att successivt bygga upp ett "projekt naturvakt" inom föreningen, ett system för inventering och övervakning av arter och naturtyper vilka är hotade av olika skäl. Dylig verksamhet pågår f.ö. redan i vissa delar av landet. En förstärkning och uppbyggnad av detta har ansetts som angeläget. Föreningens avsikt är att medverka genom satsning på internutbildning och stöd ute i kretsarna.

Första dagen användes i huvudsak åt den teoretiska delen medan dag två präglades av exkursioner. Som kursledare fungerade Klas Hjelm, Naturskyddsföreningens kansli, Bengt Strid, Västerås.

Jonny de Jong, forskare vid institutionen för vilteologi, SLU, med fladdermöss som specialitet, Oskar Kindvall, även han från SLU men i sin forskning knuten till hopprättingar - gräshoppor, vårtbitare m.m.

Exkursionsledare vid dag två Jan Wilhelms-son, Fellingsbro. Övriga mer kända profiler Per Nordmatm, Naturskyddsföreningens kansli och vår egen Sivert Juneholm. Totala

deltagarantalet tjugofem från Vikar och Tomelilla i söder till Arvidsjaur i norr. Linderkretsen var bara representerad med fyra deltagare.

Avsikten är att kursdeltagaren, vid hemkomsten aktivt skall kunna arbeta eller om så behövs initiera verksamheten inom kretsen när det gäller inventering och övervakning av naturen inom den egna kommunen.

Att på en veckoslutskurs täcka in allt är omöjligt, varför denna kom att inriktas på hotade arter och biotoper i skogslandskapet samt i viss mån det äldre odlingslandskapet.

Metodikavsnittet tog fasta på s.k. signal- och indikatorarter, indikatorer för miljöer med höga naturvärden. En del tid ägnades åt indikatorarter på växtsidan med lavar och svampar främst. I kursen ingick vidare metodik för inventering av mycket viktiga, men mindre kända djurgrupper såsom fladder - möss och hopprättingar - gräshoppor, vårtbitare, etc.